

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 12 päivänä helmikuuta 1997

N:o 106—114

SISÄLLYS

N:o		Sivu
106	Asetus työympäristötyön erityisansio- ja ansiomitalista.....	185
107	Asetus Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen soveltamisalan laajentamisesta tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta	188
108	Asetus puolustustarvikkeiden maastaviennistä ja kauttakuljetuksesta	189
109	Asetus valtion ydinjätehuoltorahastosta annetun asetuksen 5 §:n muuttamisesta	191
110	Valtioneuvoston päätös valtion ydinjätehuoltorahaston varoista annettavien lainojen yleisistä ehdoista annetun valtioneuvoston päätöksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta	192
111	Asetus työllisyysperusteisista kunnallisista peruskorjausavustuksista	193
112	Valtioneuvoston päätös hammashoidon amalgaamipitoisista jätevesistä ja jätteistä	196
113	Valtioneuvoston päätös emolehmissä vuodelta 1996 maksettavasta kansallisesta lisäpalkkiosta.	198
114	Maa- ja metsätalousministeriön päätös naudanlihan tuottajille vuonna 1997 teurastetuista naudoista maksettavasta lisätuesta ja sen hakemisesta.....	199

N:o 106

Asetus

työympäristötyön erityisansio- ja ansiomitalista

Annettu Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 1997

Työministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään:

1 §

Työympäristön kehittämistyön edistämiseksi on erityisansio- ja ansiomitali.

2 §

Erityisansiomitali voidaan myöntää erityisen ansiokkaasta ja pitkäaikaisesta työskentelystä työympäristön kehittämiseksi.

Ansiomitali voidaan myöntää ansiokkaasta työstä työympäristön kehittämiseksi.

3 §

Erityisansiomitali valmistetaan hienokullasta pronssista ja ansiomitali patinoidusta pronssista. Mitalin etupuolella on Euroopan yhteisön työympäristötunnus. Tunnuksen alapuolella on teksti TYÖYMPÄRISTÖ-ARBETSMILJÖ. Erityisansiomitalin kääntöpuolella on juokseva numero.

Mitalin halkaisija on 32 millimetriä ja paksuus 2,5 millimetriä. Mitaliin kuuluu vihreävalkoinen nauha, jonka leveys on 30 millimetriä.

Mitali ja siihen kuuluva nauha ovat oikeisten kuvien mukaiset.

4 §

Erityisansio- ja ansiomitalia kannetaan nauhassa kunniamerkin tapaan. Virkapuvussa voidaan nauhaa kantaa nauhalaattana.

5 §

Erityisansiomitalin myöntää työsuojelusta ja sen valvonnasta vastaava ministeri Tapaturmavakuutuslaitosten Liiton yhteydessä olevan työympäristömitalitoimikunnan esityksestä. Ansiomitalin myöntää työympäristömitalitoimikunta.

Mitalia seuraa omistuskirja.

Työympäristömitalitoimikunta pitää luetteloa mitalin saaneista.

6 §

Työympäristömitalitoimikunnan asettaa Tapaturmavakuutuslaitosten Liiton hallitus. Toimikunnassa ovat edustettuina Työsuoje-

lupäälliköt ry, Suomen Työhygienian Seura ry, Työfysioterapeutit ry, Suomen Työterveyshoitajaliitto ry, Suomen Teollisuuslääketieteen Yhdistys, työsuojelusta ja sen valvonnasta vastaava ministeriö, Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto sekä keskeiset työmarkkinajärjestöt. Tapaturmavakuutuslaitosten Liiton hallitus voi toimikunnan esityksestä ottaa muita jäseniä.

7 §
Tapaturmavakuutuslaitosten Liiton hallitus vahvistaa työympäristömitalitoimikunnan työjärjestyksen.

8 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1997.

Helsingissä 31 päivänä tammikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*



Työympäristötöyön erityisansiomitali ja ansiomitali (läpimitta 32 mm)



Työympäristötöyön erityisansiomitalin ja ansiomitalin rintamerkki (läpimitta 16 mm)

N:o 107

Asetus

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen soveltamisalan laajentamisesta tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 1997

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §
Helsingissä 5 päivänä heinäkuuta 1996 Suomen tasavallan ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan välillä rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen soveltamisalan laajentamisesta

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 1997

noottivaihdolla tehty sopimus on voimassa 15 päivästä tammikuuta 1997 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä helmikuuta 1997.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 108

Asetus**puolustustarvikkeiden maastaviennistä ja kauttakuljetuksesta**

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 1997

Puolustusministerin esittelystä säädetään puolustustarvikkeiden maastaviennistä ja kauttakuljetuksesta 9 päivänä maaliskuuta 1990 annetun lain (242/1990) 4, 5 ja 11 §:n nojalla sellaisena kuin niistä 4 ja 5 § ovat osittain muutettuina 17 päivänä helmikuuta 1995 annetulla lailla (197/1995):

1 §

Puolustustarvikkeiden maastaviennistä ja kauttakuljetusta koskevien lupa-asioiden käsitteilyä varten ryhmitellään puolustustarvikkeet tuoteluokkiin siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Puolustustarvikkeiden maastaviennistä ja kauttakuljetuksesta annetun lain 5 §:ssä tarkoitettuja puolustustarvikkeita ovat, siten kuin puolustusministeriön päätöksellä tarkemmin määrätään seuraavat tarvikkeet ja niihin liittyvä teknologia ja tietotaito:

Tuoteluokka 1

1.1 Automaattiasemat ja tarkkuuskiväärit sekä niitä varten erityisesti suunnitellut komponentit, lisälaitteet ja varusteet;

1.2 Isokaliiperiset asemat ja heittimet sekä niitä varten erityisesti suunnitellut komponentit, lisälaitteet ja varusteet;

1.3 Pommit, torpedot, raketit ja vastaavat laitteet ja ohjukset sekä niitä varten erityisesti suunnitellut komponentit, lisälaitteet ja varusteet;

1.4 Erityisesti sotilaskäyttöön suunnitellut tulenjohto-, ja niihin liittyvät hälytys- ja varoitussäätöjärjestelmät ja vastatoimintalaitteet sekä niitä varten erityisesti suunnitellut komponentit, lisälaitteet ja varusteet;

1.5 Myrkylliset taisteluaaineet ja kyynelkaasut sekä niihin liittyvä varustus, komponentit, materiaalit ja teknologia;

1.6 Sotilasräjähdysaineet, -ajoaineet ja -ruudit sekä sotilaspyrotekniikka ja sotilaspolttoaineet ja niihin tarkoitettut lisäaineet, raaka-aineet ja stabilisaattorit;

1.7 Suunnatun energian asejärjestelmät ja niihin liittyvät laitteet tai vastatoimintalait-

teet sekä testimallit kuten jäljempänä, ja niihin erityisesti suunnitellut komponentit;

1.8 Kineettisen energian asejärjestelmät ja niihin liittyvät varusteet sekä niihin erityisesti suunnitellut komponentit;

1.9 Kohdissa 1.1, 1.2 ja 1.8 lueteltujen aseiden ampuatarvikkeet ja niihin erityisesti suunnitellut komponentit.

Tuoteluokka 2

2.1 Sotilasajoneuvot ja niitä varten erityisesti suunnitellut komponentit;

2.2 Sota-alukset ja laivaston erikoislaitteet ja -varusteet sekä erityisesti niitä varten suunnitellut komponentit;

2.3 Erityisesti sotilaskäyttöön suunnitellut tai muunnetut lentokoneet, helikopterit, miehittämättömät ilma-alukset sekä lentokonevarustus, lisävarusteet ja komponentit.

Tuoteluokka 3

3.1 Panssarointi- tai suojarvarustus ja suojarakenteet.

Tuoteluokka 4

4.1 Erityisesti sotilaskäyttöön suunniteltu kuvaus- ja sen vastatoimienpidevarustus ja niihin erityisesti suunnitellut komponentit, lisälaitteet ja varusteet;

4.2 Automaattiset ohjauksjärjestelmät laskuvarjokuormille ja varustus, joka on erityisesti suunniteltu tai muunnettu sotilastarkoituksiin varmistamaan varjon aukeaminen halutulla korkeudella, mukaan lukien happivarustus sekä laskuvarjot taisteluhenkilöstölle ja kuorman pudottamiseen sekä jarruvarjot lentokoneille;

4.3 Erityisesti sotilaskäyttöön suunniteltu

elektroninen varustus, jota ei ole rajoitettu muualla tässä asetuksessa ja siihen erityisesti suunnitellut komponentit;

4.4 Erikoisvarustus sotilaalliseen taistelukoulutukseen tai sotilaallisten tilanteiden simulointiharjoituksiin ja niihin erityisesti suunnitellut komponentit, lisälaitteet ja varusteet;

4.5 Erityisesti sotilaskäyttöön suunnitellut laitteet, materiaalit ja tiedostot ja niihin erityisesti suunnitellut komponentit;

4.6 Sotilaskäyttöön suunnitellut matalien lämpötilojen tekniikan ja suprajohdatavat laitteet ja niiden erityisesti suunnitellut komponentit, lisälaitteet ja varusteet;

4.7 Ohjelmistot, jotka on erityisesti suunniteltu sotilaallisiin sovelluksiin.

3 §

Kuhunkin tuoteluokkaan kuuluvia puolustustarvikkeita ovat myös:

1.1 Ohjelmistot, jotka on erityisesti suunniteltu tai muunnettu tähän asetukseen kuuluvan varustuksen tai materiaalin kehittämiseen, tuotantoon tai käyttöön; sekä

1.2 Varustus ja teknologia tähän asetukseen kuuluvien tuotteiden tuottamista varten.

4 §

Edellä 2 §:ssä tarkoitetun teknologian maastavienti edellyttää maastavientilupaa, vaikka sitä sovellettaisiin muun kuin puolustustarvikkeen kehittämiseen, tuotantoon tai käyttöön.

Maastavientilupaa ei tarvita sellaisen teknologian maastavientiin, joka on välttämätöntä maastavientiluvan saaneen tuotteen asentamiseen, käyttöön, ylläpitoon, tarkastukseen ja korjaukseen.

Maastavientilupaa ei myöskään tarvita kansainvälisesti yleisesti saatavan tai tieteel-

liseen perustutkimukseen liittyvän teknologian maastavientiin.

5 §

Puolustusministeriön on pyydettyä annettava lausunto siitä, katsotaanko vientiin aiottu tuote laissa tarkoitetuksi puolustustarvikkeeksi sekä ennakkolausunto, joka sisältää tiedon aiotun viennin ulko- ja turvallisuuspoliittisesta hyväksyttävyydestä.

6 §

Puolustustarvikkeiden maastavientiä tai kauttakuljetusta koskevassa lupahakemuksessa on esitettävä selvitys materiaalista ja sen määrästä sekä markkamääräisestä arvosta, hakijan tiedossa olevista viennin määrämaista, ajasta, jonka maastavientiluvan tulisi olla voimassa, ja ostajasta sekä muu puolustusministeriön tarvittaessa edellyttämä selvitys.

7 §

Sen, jolle on myönnetty maastavientilupa, on toimitettava puolustusministeriölle asianomaisen maan tulliviranomaisen antama luvassa tarkoitettua materiaalia koskeva tuontitullaustodistus ja neljännesvuosittain osaltaan selvitys maasta viedyistä tai kauttakuljetetuista puolustustarvikkeista.

8 §

Puolustusministeriö antaa tarvittaessa tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevia tarkempia määräyksiä.

9 §

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1997. Asetuksella kumotaan puolustustarvikkeiden maastaviennistä ja kauttakuljetuksesta 24 päivänä maaliskuuta 1995 annettu asetus (409/1995).

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Puolustusministeri *Anneli Taina*

N:o 109

Asetus

valtion ydinjätehuoltorahastosta annetun asetuksen 5 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 1997

Kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä
muutetaan valtion ydinjätehuoltorahastosta 12 päivänä helmikuuta 1988 annetun asetuksen (162/1988) 5 §:n 1 kohta, sekä
lisätään 5 §:ään uusi 5 a kohta seuraavasti:

5 §

Johtokunnan tehtävänä on:

1) vahvistaa kunkin jätehuoltovelvollisen rahasto-osuuden tai kateosuuden määrä, sekä vahvistaa kalenterivuoden helmikuun loppuun mennessä näiden määrien perusteella laskettu ydinjätehuoltomaksu tai ylijäämä;

vien valtioneuvoston vahvistamien yleisten ehtojen ja muilta osin valtion kanssa sopimiansa yksityiskohtaisten ehtojen mukaisesti sekä pyytää valtiota lyhentämään lainaansa vahvistetun ylijäämän palauttamiseksi jätehuoltovelvollisille ilmoittamalla siitä asianomaiselle ministeriölle;

5 a) huolehtia ydinenergialain 52 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa varojen lainaamisesta valtiolle lainaan sovelletta-

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä helmikuuta 1997.

Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Ole Norrback*

N:o 110

Valtioneuvoston päätös**valtion ydinjätehuoltorahaston varoista annettavien lainojen yleisistä ehdoista annetun valtioneuvoston päätöksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 6 päivänä helmikuuta 1997

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä *muuttanut* valtion ydinjätehuoltorahaston varoista annettavien lainojen yleisistä ehdoista 18 päivänä helmikuuta 1988 annetun valtioneuvoston päätöksen (166/1988) 2 §:n 3 momentin, sekä

lisännyt 1 §:ään uuden 2 momentin seuraavasti:

1 §

Valtion ydinjätehuoltorahastosta valtiolle myönnettäviin lainoihin sovelletaan 2 §:n 1 ja 2 momentissa, 3, 4 ja 6 §:ssä ja 7 §:n 1 ja 3 kohdassa mainittuja yleisiä ehtoja.

2 §

Muista rahastosta annetuista lainoista peritään korkoa, jonka rahaston johtokunta määrää noudattaen, mitä korosta säädetään ydinenergialain 52 §:n 5 momentissa.

Tämä päätös tulee voimaan 13 päivänä helmikuuta 1997.

Helsingissä 6 päivänä helmikuuta 1997

Ministeri *Ole Norrback*

Vanhempi hallitussihteeri Päivi Janka

N:o 111

Asetus**työllisyysperusteisista kunnallisista peruskorjausavustuksista**

Annettu Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 1997

Työministerin esittelystä säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan myönnettäessä valtionapua valtion talousarviossa työministeriön hallinnonalan pääluokan momentilla 06.63 olevasta määrärahasta, joka on tarkoitettu julkisten rakennusten peruskorjaustoiminnan rahoitusohjelman mukaisiin kuntien toimitilojen peruskorjausinvestointien rahoitukseen. Määrärahan rajoissa voidaan 2 §:ssä säädetyille yhteisöille myöntää harkinnanvaraista valtionavustusta (*työllisyysperusteinen kunnallinen peruskorjausavustus*) siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Avustuksen saajat

Työllisyysperusteista kunnallista peruskorjausavustusta voidaan myöntää kunnalle, kuntayhtymälle tai muulle sellaiselle julkiselle yhteisölle, jossa kunnalla tai useammalla kunnalla yhdessä on omistukseen perustuva määräysvalta.

Työllisyysperusteista kunnallista peruskorjausavustusta voidaan myöntää kunnan työttömyysasteesta riippumatta koko maassa.

3 §

Avustettavat investoinnit

Työllisyysperusteista kunnallista peruskor-

jausavustusta voidaan myöntää 2 §:ssä tarkoitettun yhteisön kokonaan omistamien toimitilojen ja muiden rakennusten peruskorjaustöiden kustannuksiin. Avustusta ei voida myöntää asuntojen eikä yritys- tai liikekäyttöön peruskorjauksen jälkeen tulevien tilojen korjauskustannuksiin.

Työllisyysperusteista kunnallista peruskorjausavustusta voidaan myöntää koneiden, laitteiden ja kiinteiden kalusteiden hankintakustannuksiin vain, jos nämä hankinnat liittyvät välittömästi varsinaiseen tietyn rakennuksen peruskorjausinvestointiin. Muun irtaimiston hankintaan peruskorjausavustusta ei voida myöntää.

4 §

Avustuksen myöntämisen erityiset edellytykset

Työllisyysperusteista kunnallista peruskorjausavustusta ei voida myöntää sellaisiin peruskorjaustyön kustannuksiin, joihin rakennuksen omistajalla on mahdollisuus saada valtionosuutta tai muuta kuin työvoimaviranomaisen myöntämää harkinnanvaraista valtionavustusta. Avustusta ei voida myöntää eikä maksaa myöskään, jos peruskorjaustyön suorittamiseen käytetään työllisyysasetuksen (130/1993) perusteella työnantajalle maksettavan työllistämistuen avulla palkattuja työntekijöitä.

Työllisyysperusteisen kunnallisen peruskorjausavustuksen myöntämisen edellytyk-

senä on, että kustannusarvioltaan yli 2 000 000 markan suuruiset hankkeet toteutetaan urakkakilpailulla noudattaen avointa tarjousten avaamismenettelyä. Siltä osin kuin peruskorjaustyö toteutetaan urakkana, työllisyysperusteisen kunnallisen peruskorjausavustuksen saajan on ennen urakkasopimuksen tekemistä varmistettava, että asianomainen urakoitsija ja mahdolliset aliurakoitsijat ovat suorittaneet veronsa ja lakisääteiset työnantajamaksunsa (*työnantajakustannukset*). Tällöin suoritetuksi katsotaan myös sellainen erääntynyt maksu, jonka saajan kanssa urakoitsija on molempia osapuolia sitovasti sopinut maksujärjestelyistä, niin kauan kuin osapuolet noudattavat maksusopimusta. Avustuksen saajan on valvottava urakoitsijan ja mahdollisten aliurakoitsijoiden työnantajamaksujen suorittamista myös peruskorjaustyön aikana.

Työllisyysperusteista kunnallista peruskorjausavustusta ei voida myöntää peruskorjaustyön kustannuksiin, jos varsinainen korjaustyö on aloitettu ennen kuin avustuksen myöntämisestä on päätetty, ellei kysymys ole lisäävustuksen myöntämisestä tämän asetuksen mukaista peruskorjausavustusta jo aikaisemmin saaneeseen hankkeeseen. Tässä asetuksessa tarkoitettu peruskorjaustyö katsotaan aloitetuksi, kun urakkasopimus joko koko peruskorjaustyöstä tai sen jostakin osasta on kuntaa sitovasti allekirjoitettu tai omistajan omana työnä suoritettavan peruskorjaustyön osalta lopullinen sitova päätös peruskorjaustyön suorittamisesta on tehty yhteisön asianomaisissa toimielimissä.

5 §

Avustuksen määrä

Työllisyysperusteista kunnallista peruskorjausavustusta voidaan myöntää harkinnanvaraisesti enintään 15 prosenttia peruskorjaustyön hyväksytyistä kokonaiskustannuksista. Avustuksen määräytymisperusteena olevan kustannusarvion ja sen mahdollisen tarkistuksen hyväksyy työllisyysperusteisen kunnallisen peruskorjausavustuksen myöntäjä.

Hyväksyttävään kustannusarvioon voidaan sisällyttää kuhunkin yksittäiseen peruskorjaushankkeeseen liittyvät, ennen avustuspäätöksen tekemistä syntyneet suunnittelukustannukset ja muut vastaavat investoinnin toteuttamisen kannalta tarpeellisista valmis-

televista toimenpiteistä aiheutuneet kustannukset, ei kuitenkaan avustuksen saajan yleishallinnollisia kustannuksia.

6 §

Viranomaiset ja niiden toimivalta

Työllisyysperusteista kunnallista peruskorjausavustusta haetaan työvoimaviranomaisilta työministeriön vahvistaman kaavan mukaisella hakemuslomakkeella. Hakemus jätetään siihen työvoimatoimistoon, jonka toimialueella peruskorjattava rakennus sijaitsee.

Työvoimatoimiston tulee toimittaa hakemus viivytyksettä omalla lausunnollaan täydennettynä asianomaisen työvoimapiiriin toimiston ratkaistavaksi.

Työllisyysperusteisen kunnallisen peruskorjausavustuksen myöntämisestä ja tarkemmista avustusehdoista päättää asianomainen työvoimapiiriin toimisto.

7 §

Maksatus

Työllisyysperusteisen kunnallisen peruskorjausavustuksen maksaa sen saajalle toteutuneiden kustannusten perusteella kalenterikuukausittain jälkikäteen asianomainen työvoimapiiriin toimisto sille tehdyn maksatushakemuksen perusteella. Peruskorjausavustus voidaan maksaa myös kalenterikuukautta pitemmältä maksujaksolta, jos avustuksen saaja tähän suostuu. Maksujakson pituus on määriteltävä avustuspäätöksessä.

Maksatushakemus osoitetaan peruskorjausavustuksen myöntäneelle työvoimapiiriin toimistolle ja jätetään paikalliselle työvoimatoimistolle.

Maksatushakemuksen tulee perustua yhteisön kirjanpitoon perustuvaan selvitykseen hankkeen toteutuneista kustannuksista. Yhteisön tilintarkastajien tulee varmistaa maksatushakemus yhteisön kirjanpitoon perustavaksi.

8 §

Valvonta

Työllisyysperusteisen kunnallisen peruskorjausavustuksen myöntäjällä tai tämän valtuuttamalla muulla viranomaisella on oikeus

tarkastaa avustuksen saajan kirjanpito avustetun hankkeen osalta. Viranomaisella on oikeus käyttää tarkastuksen suorittamisessa apunaan myös tarpeellisiksi katsomiaan ulkopuolisia asiantuntijoita. Peruskorjausavustuksen saaja on velvollinen avustamaan tarkastuksen suorittajaa ja antamaan tämän käyttöön kaiken sen tarkastuksen suorittamiseen tarvittavan asiakirja- ja muun aineiston, jota tarkastuksen suorittaja kulloinkin pitää tarpeellisena.

9 §

Avustuksen takaisinperintä

Työllisyysperusteisen kunnallisen perus-
Helsingissä 7 päivänä helmikuuta 1997

korjausavustuksen takaisinperintään sovelletaan työllisyysasetuksen 15 ja 16 §:n säännöksiä.

10 §

Tarkemmat määräykset

Työministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1997.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 112

Valtioneuvoston päätös hammashoidon amalgaamipitoisista jätevesistä ja jätteistä

Annettu Helsingissä 30 päivänä tammikuuta 1997

Valtioneuvosto on 19 päivänä toukokuuta 1961 annetun vesilain (264/1961) 1 luvun 23 a ja 23 b §:n, sellaisena kuin ne ovat 8 päivänä tammikuuta 1993 annetussa laissa (87/1993) ja 3 päivänä joulukuuta 1993 annetun jätelain (1072/1993) 18 §:n nojalla, ympäristöministeriön esittelystä päättänyt:



1 §

Tällä päätöksellä määrätään amalgaamipitoisten jätevesien johtamisesta vesiin ja yleiseen viemäriin sekä amalgaamijätteiden jätehuollosta.

Päätös koskee hammaslääkärien vastaanottoja ja muita toimipaikkoja, missä valmistetaan uusia tai poistetaan vanhoja amalgaamipaikkoja ja mistä amalgaamia voi päästä jätevesiin tai mistä voi syntyä amalgaamijätettä.

2 §

Hoitoyksikköjen jätevedet saa johtaa vesiin tai yleiseen viemäriin vain amalgaaminerottimen kautta. Amalgaaminerottimen tehokkuuden on oltava vähintään 95 prosenttia.

Amalgaaminerottimen asentamisesta, tarkkailusta, hoidosta ja tehokkuuden määrittämisestä määrätään tämän päätöksen liitteessä.

3 §

Hammashoidossa syntyvät amalgaamipitoi-

Helsingissä 30 päivänä tammikuuta 1997

set jätevedet saa johtaa vesiin ilman eräiden ympäristölle tai terveydelle vaarallisten aineiden johtamisesta vesiin annetun valtioneuvoston päätöksen (363/1994) 5 §:ssä tarkoitettua lupaa, jos tämän päätöksen määräyksiä noudatetaan. Sama koskee yleiseen viemäriin johdettavia, hammashoidossa syntyviä amalgaamipitoisia jätevesiä.

4 §

Hammashoidossa syntyneestä amalgaamijätteestä ja sen toimittamisesta hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi on pidettävä kirjaa siten kuin jätelain (1072/1993) 51 §:n 3 momentissa on säädetty.

5 §

Tämän päätöksen noudattamista valvovat vesilain (264/1961) ja jätelain valvontaviranomaiset.

6 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998.

Ympäristöministeri Pekka Haavisto

Ylitarkastaja Merja Turunen

Amalgaaminerottimien asennus, tarkkailu, hoito ja tehokkuuden määrittäminen

1. Amalgaaminerotin on asennettava tehoimurilaitteiston tai hoitoyksikön viemäriin. Erottimen tarkkailua ja hoitoa varten on nimittävä vastuuhenkilö. Amalgaaminerottimen jätteenkeräyssäiliön täyttöaste on tarkastettava vähintään kerran kuukaudessa, paitsi silloin, kun erottimessa on säiliön täyttymisen ilmaiseva hälytin. Säiliö on erottimen tehokkaan toiminnan varmistamiseksi tyhjennettävä tai vaihdettava riittävän usein.

2. Tämän päätöksen voimaantulon jälkeen käyttöön otettaviin hoitoyksiköihin asennettavien amalgaaminerottimien tehokkuus on määritettävä käyttäen kohdassa 3 mainituista menetelmistä joko menetelmää a tai b. Ennen tämän päätöksen voimaantuloa käytössä olleisiin hoitoyksiköihin asennettujen tai asennettavien amalgaaminerottimien tehokkuus voidaan määrittää myös menetelmää c käyttäen.

3. Amalgaaminerottimen tehokkuuden määrittäminen menetelmät:

a) Saksalainen, saksalaisen rakennustekniikan laitoksen menetelmä (Insitut für Bautech-

nik, Bau- und Prüfgrundsätze für Amalgamabscheider, Amalgam-Standardprobe und Quartz-Standardprobe, Fassung November 1989) tai muu menetelmä, joka täyttää vastaavat vaatimukset;

b) Århusin hammaslääketieteellisen korkeakoulun menetelmä (Specifikationer vedrørende afprøvning af amalgamudskille-re, Århus tandlægehøjskole, Dansk Tandlægeforening og Tandlægernes Nye Landsforening, 28. juni 1990) tai muu menetelmä, joka täyttää vastaavat vaatimukset; ja

c) Ruotsin valtion testauslaitoksen menetelmä (Statens provningsanstalt, standardtest för avskiljningsanordning för kvicksilverhaltigt avfall från spillvatten från tandvårdsenheter, 21.10.1980) tai muu menetelmä, joka täyttää vastaavat vaatimukset.

4. Amalgaaminerottimen tehokkuus on osoitettava todistuksella, josta käy ilmi käytetty testimenetelmä ja erottimen tehokkuus. Todistus tai kopio siitä on oltava saatavilla tässä päätöksessä tarkoitetuilla toimipaikoilla.

N:o 113

Valtioneuvoston päätös
emolehmistä vuodelta 1996 maksettavasta kansallisesta lisäpalkkiosta

Annettu Helsingissä 6 päivänä helmikuuta 1997

Valtioneuvosto on, eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen varat, maa- ja metsätalousministeriöstä tapahtuneesta esittelystä päättänyt:

1 §

Yleistä

Viljelijälle maksetaan vuonna 1996 omistuksessa tai hallinnassa olleiden emolehmien lukumäärän perusteella valtion talousarviossa maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen varatuista varoista kansallista lisäpalkkiota siten kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §

Tuen perusteet

Lisäpalkkiota maksetaan ilman eri hakemusta sen eläinmäärän perusteella, jonka mukaan viljelijälle on maksettu Euroopan unionin varoista maksettavaa emolehmäpalkkiota vuoden 1996 osalta.

Lisäpalkkion suuruus on 177 markkaa emolehmää kohti.

3 §

Lisäpalkkion maksatus

Maa- ja metsätalousministeriö päättää lisäpalkkion maksatuksesta.

4 §

Oikaisu, takaisinperintä, valvonta ja salassapito

Tässä päätöksessä tarkoitettuna lisäpalkkion hallinnoinnissa noudatetaan oikaisun, maksetun palkkion takaisinperinnän, valvonnan ja salassapitovelvollisuuden osalta maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

5 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 12 päivänä helmikuuta 1997.

Helsingissä 6 päivänä helmikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Vanhempi hallitussihteeri Esko Laurila

N:o 114

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
naudanlihan tuottajille vuonna 1997 teurastetuista naudoista maksettavasta lisätuesta ja
sen hakemisesta**

Annettu Helsingissä 6 päivänä helmikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Euroopan unionin neuvoston 17 päivänä joulukuuta 1996 antaman asetuksen (EY) N:o 2443/96 mukainen tuki myönnetään Suomesa tuottajille maksettavana suorana tulotukena.

2 §

Tuki jaetaan kahteen osaan, jotka ovat tammi-helmikuussa 1997 teurastetuista naudoista maksettava tuki ja maaliskuu-, huhti-, touko- ja kesäkuussa 1997 teurastetuista naudoista maksettava tuki.

Tuki maksetaan kaikista teuraspainoltaan yli 130 kilon painoisista sonneista, hiehoista ja lehmistä. Tuottajan on haettava tukea erillisellä hakemuksella kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta.

3 §

Hakuaika tammi-helmikuussa teurastetuista naudoista alkaa 3 päivänä maaliskuuta 1997

Helsingissä 6 päivänä helmikuuta 1997

ja päättyy 4 päivänä huhtikuuta 1997. Tuen suuruus näistä naudoista on 250 mk eläintä kohden.

Hakuaika maaliskuu-kesäkuussa teurastetuista naudoista alkaa 1 päivänä heinäkuuta 1997 ja päättyy 31 päivänä heinäkuuta 1997. Eläin-kohtainen tuen suuruus maaliskuu-kesäkuussa teurastettujen nautojen osalta määräytyy vasta, kun tukeen oikeutettujen nautojen lukumäärä on tiedossa.

4 §

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tämän päätöksen täytäntöönpanoa koskevat tarkemmat määräykset ja ohjeet.

5 §

Tämä päätös tulee voimaan 12 päivänä helmikuuta 1997 ja se koskee 1.1.1997—30.6.1997 teurastettuja nautoja.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 106—114, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1997